

Четвъртък, 11 март 2010 г.

Куба

P7_TA(2010)0063

Резолюция на Европейския парламент от 11 март 2010 г. относно лицата, лишени от свобода поради убежденията им в Куба

(2010/С 349 Е/15)

Европейският парламент,

- като взе предвид предишните си резолюции относно положението в Куба, по-специално тези от 17 ноември 2004 г., 2 февруари 2006 г. и 21 юни 2007 г.,
  - като взе предвид своите предишни резолюции относно годишните доклади относно правата на човека по света за 2004 г., 2005 г., 2006 г., 2007 г. и 2008 г. и политиката на ЕС в тази област,
  - като взе предвид своята резолюция от 14 декември 2006 г. относно последващите действия във връзка с наградата „Сахаров“⁽¹⁾,
  - като взе предвид изявлението на председателството на Съвета от 14 декември 2005 г. относно „Дамите в бяло“, както и по-ранните изявления, от 26 март 2003 г. и 5 юни 2003 г., относно положението в Куба,
  - като има предвид Обща позиция 96/697/ОВППС на Съвета, която беше приета на 2 декември 1996 г. и която периодично се актуализира,
  - като взе предвид заключенията от заседанията на Съвета по общи въпроси и външни отношения от 18 юни 2007 г., юни 2008 г. и 15 юни 2009 г. относно Куба,
  - като взе предвид изявленията на говорителя на заместник-председателя на Комисията/върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, баронеса Катрин Аштън, и на председателя на Парламента, Йежи Бузек, относно смъртта в Куба на Орландо Сапата Тамайо — политически затворник, лишен от свобода поради убежденията си,
  - като взе предвид член 110, параграф 4 от своя правилник,
- А. като има предвид, че защитата на всеобщия и неделим характер на правата на човека, включително гражданските, политическите, икономическите, социалните и културните права, продължава да бъде една от главните цели на Европейския съюз;
- Б. като има предвид, че десетки независими журналисти, мирни дисиденти и защитници на правата на човека, предимно членове на демократичната опозиция, все още се намират в кубински затвори заради това, че са упражнявали основните си права на изразяване на мнение и на събрания;
- В. като има предвид, че Европейският парламент присъди наградата „Сахаров“ за свобода на мисълта за 2005 г. на „Дамите в бяло“; като има предвид, че през 2005 г. Парламентът присъди наградата „Сахаров“ за свобода на мисълта на „Дамите в бяло“ и че отказът на кубинските власти да разрешат на представителките на „Дамите в бяло“ да посетят Парламента, за да получат наградата, нарушава основно човешко право, а именно правото на напускане и връщане в собствената страна, посочено във Всеобщата декларация за правата на човека;
- Г. като има предвид, че общностните институции предприеха стъпки, за да постигнат освобождаване и хуманно отношение към политическите затворници и лицата, лишени от свобода поради убежденията им, в Куба;

⁽¹⁾ Приети текстове, P6_TA(2006)0601.

Четвъртък, 11 март 2010 г.

- Д. като има предвид, че смъртта на Орландо Сапата Тамайо – първият случай за почти 40 години, когато кубински активист умира при гладна стачка в знак на протест срещу нарушенията на правителството – се счита за сериозна крачка назад по отношение на правата на човека в Куба и доведе до вълна от протести на международно равнище и до започване на гладна стачка от други кубински политически затворници и задържани дисиденти;
1. Решително осъжда това, че въпреки възможността, не е избягната мъчителната смърт на дисидента и политическия затворник Орландо Сапата Тамайо след гладна стачка от 85 дни, и изразява своята солидарност и съпричастност с неговото семейство;
  2. Осъжда задържането като предпазна мярка на активисти и опита на правителството да попречи на семейството на Орландо Сапата Тамайо да извърши погребението му и да му отдаде последна почит;
  3. Осъжда липсата на значими признаци на реакция от страна на кубинските власти на призивите на ЕС и международната общност да бъдат освободени всички политически затворници и да бъдат изцяло зачитани основните свободи, по-специално свободата на изразяване на мнение и на политическо сдружаване;
  4. Призовава кубинското правителство да освободи незабавно и безусловно всички политически затворници и задържани поради убежденията им лица;
  5. Изразява загриженост във връзка с положението на политическите затворници и дисиденти, които обявиха гладна стачка след смъртта на Сапата; приветства факта, че по-голямата част от тях понастоящем отново се хранят, но привлича вниманието към бъдещото безпокойство състояние на Гилермо Фариняс, журналист и психолог, чието продължаване на гладната стачка би могло да има трагични последици;
  6. Изразява съжаление относно липсата на отклик на нееднократните призови на Съвета и на Европейския парламент за незабавно освобождаване на всички политически затворници и на всички задържани поради убежденията им лица и подчертава факта, че лишаването от свобода на кубински дисиденти заради техните идеали и тяхната мирна политическа дейност е в разрез с Всеобщата декларация за правата на човека;
  7. Приканва Съвета и Комисията да предприемат по-активни действия с цел да се изиска освобождаването на политическите затворници, да се насърчава дейността на защитниците на правата на човека и да се предоставят гаранции за нейното извършване, в съответствие със съгласуваното в заключенията на Съвета по външни работи от 8 декември 2009 г.;
  8. Приканва институциите на ЕС да предоставят безусловната си подкрепа и да насърчават безрезервно полагането на началото на мирен процес на политически преход към многопартийна демокрация в Куба;
  9. Изразява дълбоката си солидарност с целия народ на Куба, като го подкрепя в напредъка по пътя му към демокрацията и спазването и насърчаването на основните свободи;
  10. Призовава върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и члена на Комисията, отговарящ за сътрудничеството, да започнат незабавно структуриран диалог с кубинското гражданско общество и със средите, които поддържат мирния преход на острова, съгласно поредицата заключения, приети от Съвета, като използват механизмите на Съюза за сътрудничество за развитие, по-специално в рамките на Европейската инициатива за демокрация и права на човека;
  11. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, ротационното председателство на ЕС, заместник-председателя на Комисията/върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, Евро-латиноамериканската парламентарна асамблея, кубинското правителство и Националното събрание на народната власт.
-